

Candidater til at indtræde i Landets høieste Domstol, og det selv om man ikke vil binde sig til visse Normer, men kun stræbe efter at vælge de Dygtigste og Bedste. Naar dette er blevet sagt — og jeg troer, at de Fleste, der kjende Noget til Forholdene, som de nu ere, maae erkjende Rigtigheden deraf — og der tilslige fra Justitsministerens Side er blevet ytret et stærkt Dnsse om, at man vil gaae ind paa det foreliggende Lovforslag, saa er det ikke et Dnsse om at vise ham personlig Godhed og Imødekommen, men et Dnsse i de offentlige Interesser, for hvilke han er sat ansvarlig, og det netop en af de væsentligste, nemlig Landets høieste Domstol — og det forekommer mig, at netop hans Bemærkninger i denne Henseende maae have særdeles Bægt.

Alberti: Det træffer sig saaledes, at, da jeg sidst havde Ordet i denne Sal, var det ogsaa under Dmtale af Høiesteret. Jeg var dengang noget uheldig; det ærede Thing besvarte mig da om, at jeg tog aldeles feil i min Mening om Høiesteret; men det er netop den Lære, jeg da fik, der bringer mig til atter idag at tage Ordet. Jeg troede da, i Februar sidstleden — det var dog ikke den mærkelige Høiesteretsdag, den 28de Febr., men nogle Dage før, da man forhandlede om Høiesteret her i Salen — at Høiesteret var eller burde være i Besiddelse af en særdeles stor Dygtighed, saaledes at det var baade paalidelige, hurtige og erfarne Dommere, der maatte sidde der. Men dengang sagde det ærede Thing mig med meget stor Majoritet, at det var ikke saa, de skulde ikke have deres Jurisprudents og dens Anvendelse paa rede Haand; de kunde gjerne gaae hen og see efter i deres Lovsamlinger og Bøger og tale sammen om, hvad de nu egentlig skulde domme. Det er muligt, det er rigtigt; det blev ialtsald afgjort her i Thinget saaledes med stor Majoritet. Var man imidlertid dengang i Thinget enig om, at det ikke var saa uhyre vanskeligt at være Høiesteretsdommer, at man dertil skulde have netop de allermest fuldendte Dommere, saa maa jeg nok spørge — er der da siden den Dag, det var før den 28de Febr., passeret Noget, som skulde give os høiere Begreber om Høiesteret, end vi

havde dengang? Det troer jeg ikke. Dersom man tager Hensyn til den Stilling, som Opinionen har indtaget angaaende Høiesteret, mener jeg, at det ligger for, at der ikke er eller fordres en saa ganske overordentlig Dygtighed til at være Høiesteretsassessor, at vi skulde gaae hen og købe den med en uforholdsmæssig stor Gage. Seer jeg hen til Notizerne i Lovforslaget, saa finder jeg allerede det den Mærkelighed, at den ærede Minister vil, at i en Ret, hvor Gagerne hidtil have været graduerede, hvor der har været en Forskiel af Satter, skulde vi nu gjøre den tidligere høieste Gage til den laveste, og saa skal der opstilles Alderstilling. Jeg troer, at allerede dette maa gjøre, at man med Barsomhed skal gaae ind paa dette Lovforslag. Dersom den ærede Justitsminister havde sagt, da vi her vedtoge Loven af 10de April 1854 om Overretsassessorernes Gagering, at der i den Lov, som vi da forhandlede, laa et Udgangspunkt for den bebudede Lov om Høiesterets Gagering, saa kunde vi have erfaret af den ærede Minister, hvorledes Forholdet skulde være mellem disse to Love; men derom troer jeg ikke, at den ærede Minister dengang gav nogen Erklæring. Han sagde os forleden her i Thinget, at han kun tilskjændegav, at det var hans Afgt dengang i en kommende Tid at forelægge en Lov angaaende Høiesteret. Men dersom der ikke dengang blev forudsat nogen Forbindelse mellem disse to Lovforslag, hvorfor skulde der da nu opstilles en saadan Forbindelse? Hvorfor skulde vi ikke have Underretning derom, da vi vedtoge det første Lovforslag? Kunde det ikke hælde sig, at, hvis den ærede Minister dengang havde meddeelt os sin Mening om Høiesterets Gageringslov, at da Overretsassessorernes Lønningslov var bleven anderledes, hvis vi havde troet, at den skulde hænge sammen med Høiesterets Gageringslov? Den ærede Minister har talt om, at det var vanskeligt at faae Posterne i Høiesteret besatte; men han har vist underforstaaet, at det var vanskeligt at faae dem besatte paa den allerbedste Maade. Jeg troer, at den ærede Minister ligesaa lidt som hans Forgænger i Justitsministeriet eller det gamle danske Cancellie nogenstunde har været i Trang for Aspiranter